

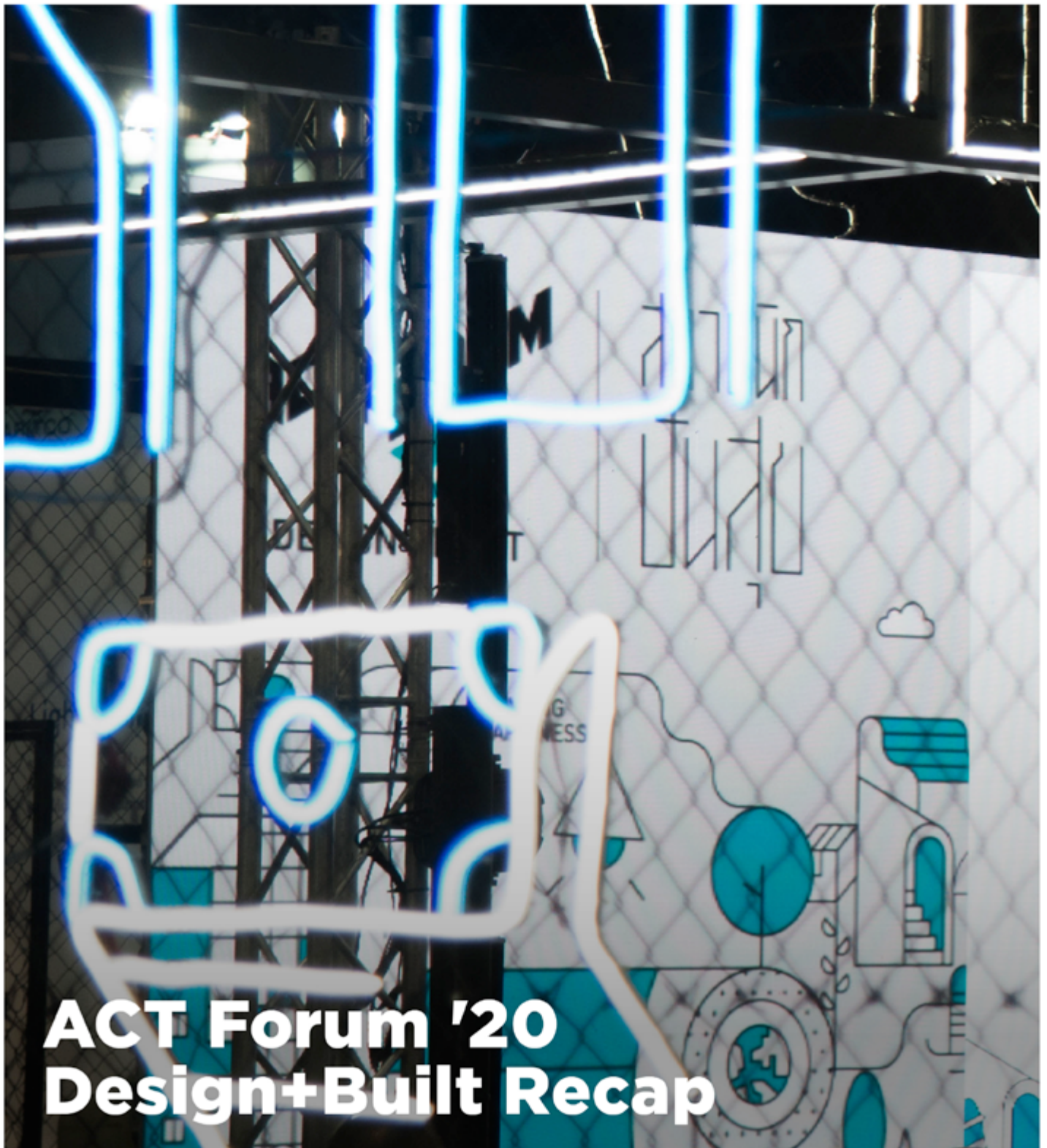

- News
- Feature
- Interview
- Material

ACT+ ARCHITECT COUNCIL OF THAILAND

ACT Journal
Dec 2020

05

ACT Forum '20 Design+Built Recap

SHARING HAPPINESS SHOWCASE

NEWS

Local News 4

FEATURE

ACT FORUM '20 6
Design+Built

INTERVIEW

ชนะ สัมพลัง 26
นายกสมาคมสถาปนิกสยาม
ในพระบรมราชูปถัมภ์

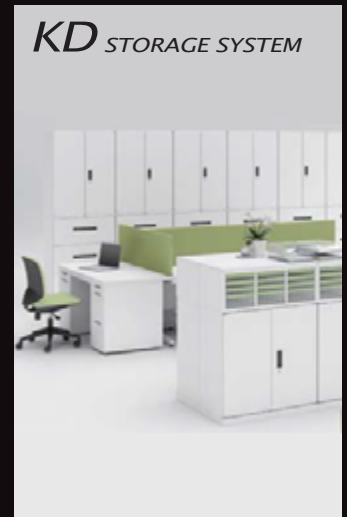
ACT 20TH ANNIVERSARY

คุณปรีดี บุรณศิริ 22
อดีตนายกสภาสถาปนิก
คุณนิริ สถาปิตานนท์
อดีตเลขาธิการสภาสถาปนิก

No.1 Japan Furniture in Thailand

Office spaces, commercial environments, distribution centers and beyond. Okamura creates new value in spaces where people work and live.

Our Strength

Office products

Japan standard / Made in Thailand

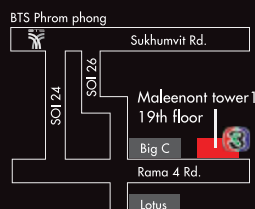
Store products

Contact : Mr. Natthawat Janlamoon, Mobile phone : 082 499 4997, Email : natthawat_j@siamokamura.com

Bangkok Office / Showroom

3199 Maleenont tower 19th floor, Rama4 road, Klongton, Klongtoey, Bangkok 10110 Thailand

TEL : 0-2661-5474-9
FAX : 0-2661-5261

Chonburi Office / Showroom

No. 402 4th floor, Amata service center building, 700/2 Moo 1 Klong Tamru, Amphur Muang, Chonburi 20000

TEL : 038-457-135
FAX : 038-457-133

เรียน สมาชิกสภาสถาบันทุกท่าน

การจัดงาน ACT FORUM '20 Design+Built ซึ่งเป็นกิจกรรมใหญ่ประจำปีของสภาสถาบัน ในปีนี้มีภาพรวมที่ดียิ่งกว่าครั้งที่ผ่านมา ถึงแม้จะมีเหตุติดขัดในเรื่องการเชิญวิทยากรจากต่างประเทศมาบรรยาย แต่ด้วยหัวข้อการสัมมนาที่น่าสนใจ จึงทำให้บรรยากาศกลับมาคึกคักขึ้นได้บ้าง ซึ่งในภาวะชะงักงันและเต็มไปด้วยปัจจัยลบอย่างร้ายแรงเช่นนี้ เรายังต้องเดินหน้าจัดงานให้สำเร็จลุล่วงเพื่อให้ประเทศเดินหน้าต่อไปได้ สภาสถาบันขอขอบคุณทุกฝ่ายที่มีส่วนร่วมกับการจัดงานครั้งนี้ ทั้งบุคลากรของสภาสถาบัน บริษัท อาจารย์ เอ็กซีโพล จำกัด ผู้จัดแสดงงาน ผู้สนับสนุน วิทยากร และผู้เข้าร่วมงานทุกท่าน ที่มาร่วมส่งต่อความสุขให้กับสังคม

รวมไปถึงสมาคมวิชาชีพทั้ง 4 สาขาที่เข้ามามีส่วนร่วมกับการจัดงานครั้งนี้อย่างใกล้ชิด ทำให้ได้เห็นถึงความตั้งใจของทุกสมาคมที่อยากใช้องค์ความรู้ทางวิชาชีพให้เกิดประโยชน์กับทุกคนในสังคม ถือเป็นเรื่องน่ายินดีที่ทุกวิชาชีพพยายามผลักดันเรื่องดีๆ ในแบบของตนเอง โดยที่มีจุดมุ่งหมายและหลักการเดียวกัน คือให้ทุกคนมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีความสุขมากยิ่งขึ้น

ในส่วนของยุทธศาสตร์สภาสถาบันยังคงผลักดันกติกา ข้อบังคับ กฎหมายต่างๆ ที่ยังอยู่ในขั้นตอนให้สำเร็จลุล่วงโดยเร็ว ไม่ว่าจะเป็นเรื่องใบอนุญาตภาคพิเศษ ใบอนุญาตประเภทอำนวยการก่อสร้าง รวมไปถึงเรื่องที่จะเพิ่มเติมเข้ามา อย่างการแก้ไขปัญหาการคัดเลือกสภาสถาบันของภาครัฐและเอกชน ที่ยังไม่เป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพ และในส่วนของกิจกรรมที่จะเกิดประโยชน์กับวิชาชีพ เช่น EXACT หลักสูตรรัฐสภาสถาบัน สำหรับผู้บริหารระดับสูง ที่กำลังอยู่ในช่วงการอบรมรุ่นที่ 2 ก็กำลังจะมีแผนเปิดรุ่นที่ 3 ในเร็วๆ นี้ ด้วยเช่นกัน

เมื่อเข้าสู่ช่วงเดือนธันวาคม ก็เท่ากับว่าเป็นเวลาเกือบหนึ่งปีเต็มแล้วที่เราได้เผชิญปัญหาเรื่องโรคระบาดมาด้วยกัน แม้จะเป็นผลกระทบรุนแรง แต่ก็เปิดโอกาสให้เราได้ถอยมาตั้งหลักและร่วมกันดำเนินโครงการ ZERO COVID ถึงแม้สถานการณ์จะคลี่คลายจนทำให้สิ่งที่เราตั้งใจทำดูเกินความจำเป็นในบางช่วง แต่อย่างน้อยที่สุด กลไกการทำงานนี้ได้สร้างความร่วมแรงร่วมใจกันในหมู่วิชาชีพจนเกิดเป็นพลังที่เข้มแข็ง หวังว่าเหตุการณ์ไม่ปกติที่เกิดขึ้นตลอดปีนี้จะอยู่กับเราอีกไม่นาน และขอเป็นกำลังใจให้สมาชิกทุกคนรอดพ้นจากวิกฤตการณ์ต่างๆ และมีความพร้อมที่จะฟันฝ่าอุปสรรคในอนาคตต่อไป

พลอากาศตรี หม่อมหลวง ประจิดดี เกษมสันต์
นายกสภาสถาบัน

01

ผู้แทนสภาสถาปนิกเข้าร่วมการประชุม สภาสถาปนิกแห่งอาเซียน

สำนักเลขาธิการสภาสถาปนิกแห่งอาเซียน ประเทศอินโดนีเซีย จัดการประชุม คณะกรรมการการศึกษาสถาปนิกอาเซียน (ASEAN Architect Education Committee: AAEC) ครั้งที่ 26 เมื่อวันที่ 13 พฤศจิกายน 2563 และการประชุม สภาสถาปนิกแห่งอาเซียน (ASEAN Architect Council: AAC) ครั้งที่ 39 เมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน 2563 โดยการประชุมนี้มีผู้แทนจากสภาสถาปนิก เข้าร่วมประชุมผ่านระบบประชุมทางไกล (Video Conference) รวม 3 ท่าน ได้แก่ รศ.ดร.พงศ์ศักดิ์ วัฒนสินธุ์ นายนิติศักดิ์ ชอบดำรงธรรม และ ดร.อรรยานันท์ จิตรโรจนรักษ์

ในการประชุมได้มีการหารือเรื่องโครงการแลกเปลี่ยนทางการศึกษา โดยจะนำเข้าหารือในวาระการประชุมครั้งต่อไป และจะมีการอัปเดตข้อมูลต่างๆ ลงในเว็บไซต์ www.aseanarchitectcouncil.net

ปัจจุบันประเทศไทยมีจำนวนสถาปนิกอาเซียน 29 ราย จากทั้งหมดรวม 608 ราย ใน 10 ประเทศสมาชิก

02

OKAMURA

กรรมการสภาสถาปนิก นางเมรินี สุวรรณะบุญย์ เข้ารับมอบเก้าอี้สำนักงาน รุ่น Portone สำหรับห้องประชุม 201 จำนวน 20 ตัว จาก President & CEO Mr. Shinichi Matsumoto บริษัท สยามโอคามูระอินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด ณ อาคารสภาสถาปนิก

03

From Design to Construction Drawing (Landscape)

นอกจากการบรรยายให้ความรู้ด้านวิชาชีพสถาปัตยกรรม กิจกรรมสำคัญในเวที สภาสถาปนิกหรือ Forum C คือการประกวดแบบภูมิสถาปัตยกรรม From Design To Construction Drawing (Landscape) โดยรางวัลชนะเลิศ ได้แก่ Landscape Architects 49 (L49) รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 1 ได้แก่ Shma Company Limited รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 2 ได้แก่ TK Studio Landscape Architecture และ NISP Design สำหรับการประกวดในปีหน้า เราจะกลับมาพบกันใหม่ ในงาน ACT FORUM '21 ซึ่งจะจัดประกวดแบบงานในสาขา สถาปัตยกรรมภายในและมัณฑนศิลป์

ACT Forum '20 Design + Built

“การจัดงาน ACT Forum '20 ครั้งนี้ หลังจากสถานการณ์ COVID-19 เริ่มคลี่คลาย เป็นการส่งสัญญาณว่าอุตสาหกรรมการออกแบบก่อสร้างในประเทศไทย พร้อมทั้งจะออกสตาร์ทใหม่อีกครั้ง”

นี่คือหนึ่งใจความสำคัญ ที่ นายกสภาสถาปนิก พล.อ.ต. ม.ล. ประกิตติ เกษมสันต์ เน้นย้ำว่าเป็นจุดประสงค์หลักของการจัดงานสภาสถาปนิกขึ้นเป็นปีที่สองติดต่อกัน ACT Forum '20 ครั้งนี้มาในหัวข้อ ‘สถาปนิกปันสุข’ ซึ่งถือได้ว่าเป็นหัวข้อที่ชวนให้เราขบคิดและตั้งคำถามถึง “บทบาท” ของวิชาชีพสถาปัตยกรรมได้ดีทีเดียว ตั้งแต่บทบาทระดับย่อยอย่างการบริการวิชาชีพ ไปจนถึงภาพใหญ่อย่างการพัฒนาประเทศ

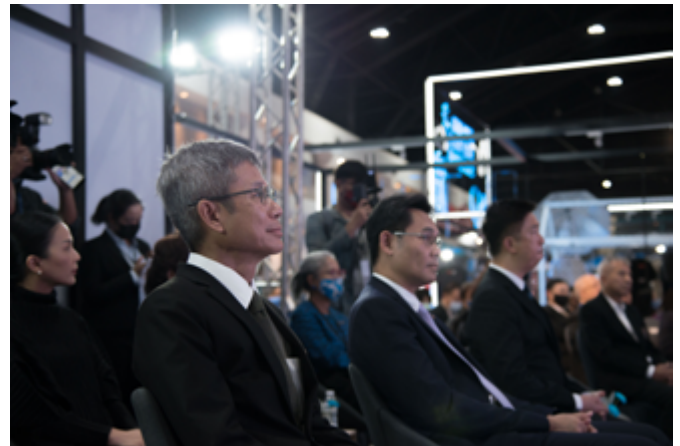
ในวันเปิดงาน ACT Forum '20 วันที่ 18 พฤศจิกายนที่ผ่านมา สภาสถาปนิก และบริษัท อารยะ เอ็กซีโไป จำกัด ได้รับเกียรติจาก เลขาธิการสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ คุณดนุชา พิชยนันท์ มาร่วมปาฐกถาพิเศษในหัวข้อ “สถาปนิกกับการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยปี 2564” ซึ่งในหลายช่วงหลายตอนของการปาฐกถา มีเนื้อหาที่น่าจะกระตุ้นให้สถาปนิกได้ตระหนักถึงสิ่งที่ตนเองจะทำให้แก่สังคมมากขึ้น

เพราะการตัดสินใจว่าจะสร้างหรือไม่สร้างอะไร คือขั้นตอนที่สำคัญที่สุดของการริเริ่มโครงการ (โดยเฉพาะในยุคที่รัฐบาลเดินหน้าพัฒนาก่อสร้างโครงการโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่) คือประเด็นสำคัญที่ถูกหยิบยกขึ้นมาพูดถึง สังคมโดยรวมอาจมองว่าวิชาชีพสถาปัตยกรรมนั้นคือการทำงานออกแบบเป็นหลัก แต่อันที่จริงแล้ว หน้าทีและการทำงานของสถาปนิกเริ่มต้นตั้งแต่ก่อนการออกแบบ นั่นคือ “การศึกษาโครงการ” หรือการตัดสินใจว่าจะสร้างอะไร? และสร้างอย่างไร?

“การพัฒนาประเทศไทยในระยะถัดไปจะมุ่งกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาค การพัฒนาเมืองหลักเพื่อสร้างศูนย์กลางใหม่ในภูมิภาคเพื่อกระจายความเจริญไปยังเมืองรองต่างๆ และเป็นแหล่งงานที่จะทำให้คนไม่จำเป็นต้องเข้ามายังกรุงเทพฯ” คุณدنุชา กล่าวว่า ความเป็นเมืองกำลังจะเกิดขึ้นในภูมิภาค และคนในวิชาชีพสถาปัตยกรรมจะเป็นคนกลุ่มแรก ที่ต้องลงมือศึกษาบริบทเพื่อนำมาการปรับปรุง / กำหนดผังเมือง การสร้างพื้นที่สีเขียว อันจะสร้างรากฐานที่ดีและยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงในอนาคต “เช่นเดียวกันกับการออกแบบอาคารที่มีประสิทธิภาพ การมีนวัตกรรมการประหยัดพลังงานสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาสังคมคาร์บอนต่ำที่ประเทศไทยเพิ่งลงนามในข้อตกลงไป”

ความสามารถของวิชาชีพสถาปัตยกรรมมีติดมาที่คุณدنุชากล่าวบนเวทีแห่งนี้คือ “การใช้ความคิดสร้างสรรค์”

“ทุกวันนี้ สาเหตุที่ใครๆ ก็อยากมาประเทศไทย นั้นเป็นเพราะเรามีอัตลักษณ์เฉพาะตัว และสถาปนิกหรือนักออกแบบ คือผู้ที่หยาบเอาวัฒนธรรมเหล่านั้นมาแปรรูปให้กลายเป็นสถาปัตยกรรม” โมเดลการหยิบสินทรัพย์ที่มีอยู่ในวัฒนธรรมรอบตัว มาสร้างมูลค่าเพิ่มผ่านการออกแบบจะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศในอนาคต และเป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญที่จะกระตุ้นให้เกิดกิจกรรมทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะการท่องเที่ยวที่จะกลับมาอีกครั้งหลัง COVID-19 “ไม่ใช่เพียงแค่ การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ นะครับ แต่นักออกแบบ และสถาปนิกจะต้องเป็นกลุ่มคนที่ลงไปช่วยชุมชน นำเอา creative mind ไปสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สินค้าของผู้คนในพื้นที่”

บทสรุปของปาฐกถาครั้งนี้ และการตอบคำถามว่า “สถาปนิกจะปั่นสุขแก่สังคมได้อย่างไร” อาจจะเป็นเพียงการย้อนกลับมาถึง เรื่องพื้นฐานที่สุดของวิชาชีพสถาปัตยกรรม นั่นคือ ประเภทงานที่แบ่งออกเป็น 5 ประเภท นั่นคือ ศึกษา ออกแบบ อำนวยการก่อสร้าง ตรวจสอบ และให้คำปรึกษา ซึ่งครอบคลุมทุกอย่างที่จำเป็นในการ “สร้าง” อะไรบางอย่างขึ้นมาอยู่แล้ว ดังนั้นแล้ว ในโอกาสการจัดขึ้นของงาน ACT Forum ประจำปี 2563 นี้ สภาสถาปนิกขอเชิญชวนให้สมาชิกสภาสถาปนิกทุกท่าน หันกลับมาตระหนักถึงศักยภาพของตนเอง และอุทิศตนเท่าที่โอกาสจะมีในการร่วมขับเคลื่อนประเทศไทยไปข้างหน้าอย่างพร้อมเพรียงกัน

The Keynote Marina Tabassum Architecture for the Community

Marina Tabassum สถาปนิกจากบังกลาเทศ เป็นหนึ่งในสปีกเกอร์ที่น่าสนใจ เธอเป็นสถาปนิกชุมชนที่เน้นย้ำว่า การออกแบบนั้นสำคัญ แต่ไม่สำคัญเท่ากับการทำความเข้าใจบริบทที่ตั้งในทุกมิติ ตั้งแต่วัฒนธรรม โครงสร้างสังคม ภูมิประเทศ ไปจนถึงเศรษฐกิจ

นอกจากการบรรยายถึงเบื้องหลังการออกแบบ Bait Ur Rouf Mosque เธอยังพาเราไปทำความเข้าใจประเทศบังกลาเทศมากขึ้น แผนที่ทางอากาศที่นำมาเปิดให้ผู้ชมดูระหว่างการบรรยายทำให้เราทึ่งในอำนาจของธรรมชาติ และทึ่งในวิธีการปรับตัว ย้ายถิ่นฐาน และสร้างสิ่งปลูกสร้างขึ้นในพื้นที่ใหม่ เมื่อพื้นที่แผ่นดินจำนวนมากของประเทศกลายมาเป็น “แม่น้ำ” ในฤดูที่น้ำไหลบ่าลงมาจากเทือกเขาที่อยู่รายรอบประเทศ

บ้านสไตล์ Bangladeshi Architect คือผลลัพธ์จากการทำความเข้าใจธรรมชาติบ้านเกิดตัวเอง Marina จัดแสดงผลงานชิ้นนี้ใน Sharjah Architecture Triennial โดยเป็นบ้าน knock-down ที่สามารถถอดประกอบ และย้ายไปตั้งในที่ใหม่ได้อย่างรวดเร็ว และที่สำคัญคือมีราคาที่ประชาชนทั่วไปสามารถเข้าถึงได้

Keynote ในหมวดหมู่ภูมิสถาปัตยกรรมที่ไปไกลมากกว่าการออกแบบพื้นที่เชิงกายภาพ แต่รวมถึงความสัมพันธ์ระหว่างผู้คน สัตว์ และสิ่งแวดล้อม โดยได้ ผศ.ดร.จุฑารัตน์ เหล่ามานะเจริญ จากคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ มาเป็นผู้ร่วมบรรยายในช่วงต้นของ session เธอเป็นผู้ร่วมทำงานกับ Jon Charles Coe ในการประยุกต์ทฤษฎี Unzoo มาใช้ในการประกวดแบบสวนสัตว์แบบใหม่

Jon Charles Coe ชี้ว่า social distance หรือระยะห่างทางสังคมนั้นไม่ใช่เรื่องใหม่แต่อย่างใด แต่เป็นสิ่งที่มิอยู่ในชีวิตประจำวันอยู่แล้ว ด้วยการกล่าวถึงการเว้นระยะห่างทางสังคมในชีวิตประจำวันของแต่ละสังคม – มุสลิม ตะวันตก และญี่ปุ่น ที่ก็จะมีการเว้นระยะห่างตามมารยาทที่ต่างกัน รวมไปถึงการเว้นระยะห่างระหว่าง “คน” กับ “ธรรมชาติ” ในยุคที่เมืองขยายตัวกินเข้าไปในพื้นที่ของธรรมชาติมากขึ้น

The Keynote Jon Charles Coe Proxemics Diagram for Architecture

ผศ.ดร.จุฑารัตน์ เหล่ามานะเจริญ
จากคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
และการออกแบบ
มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

การบริหารระยะห่างและขอบเขตระหว่างคนกับธรรมชาติที่ล้มเหลวคือหนึ่งในสาเหตุของการแพร่ระบาดไปทั่วโลกของไวรัส COVID-19 อย่างไรก็ดี Jon Charles Coe ไม่ได้เสนอว่าเราต้องแบ่งแยกพื้นที่สองส่วนนี้ออกจากกันอย่างสิ้นเชิง เพราะเขาเชื่อมั่นใน Affiliative Design การออกแบบเส้นแบ่ง (Bonding Design) ที่เอื้อให้เกิดการเชื่อมโยงมนุษย์ สัตว์ และสิ่งแวดล้อม อย่างสมดุล โดยมีเป้าหมายคือการรักษาสมดุลความหลากหลายทางชีวภาพ สังคมและสิ่งแวดล้อมเป็นสำคัญ

The Keynote Lyndon Neri The Notion of Nostalgia

ในช่วง 20 ปีที่ผ่านมา พื้นที่เมืองใหญ่ในประเทศจีนขยายตัวมากขึ้นเกือบเท่าตัว พร้อมกับจำนวนประชากรที่มีแนวโน้มสูงขึ้นเช่นกัน ในขณะที่หมู่บ้านเล็กๆ ตามชนบท กลับค่อยๆ หายไป เนื่องจากการอพยพย้ายถิ่นฐานเข้าสู่เมือง การเติบโตของเมือง อันรวดเร็วนี้ส่งผลต่อภูมิทัศน์และเปลี่ยนวิถีชีวิตของผู้คนไปอย่างสิ้นเชิง

Lyndon Neri ผู้ร่วมก่อตั้ง Neri & Hu Design and Research Office เล่าถึงผลพวงมาจากปัญหาเมืองข้างต้น ทำให้เขาต้องย้ายสำนักงานไปยังอาคารเก่าหลังหนึ่งแทน การรีโนเวตนี้อยู่บนความพยายามที่จะนำประวัติศาสตร์เดิมของอาคารเข้ามารวมกับการออกแบบในปัจจุบัน โดยที่ไม่ยึดติดหรือจมจ่อมอยู่กับความหลังจนเกินไป ซึ่งเขานิยามแนวคิดนี้ว่า "Reflective Nostalgia" นอกจากนี้ยังมีวิธีการออกแบบอื่นๆ ที่เชื่อมต่อดิตเข้ากับปัจจุบันได้อย่างลงตัว เช่น การใช้ภูมิปัญญาจากสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น หรือการคงไว้ซึ่งวัสดุเดิมของพื้นที่นั้นๆ เป็นต้น

ในช่วงท้ายของการสนทนา Lyndon ให้ความเห็นเกี่ยวกับสถานการณ์ของโรคระบาดไว้ว่า ทุกคนต้องปรับตัวมาใช้ชีวิตโดยมีบ้านเป็นศูนย์กลาง ทุกกิจกรรมเกิดขึ้นในบ้านผ่านระบบออนไลน์ นี่อาจเป็นโอกาสที่ทำให้เราถ่อมตัวลง หันกลับมาใช้ชีวิตอย่างเรียบง่าย เสมือนการหวนกลับไปหาความสุขแบบสามัญในอดีต และนี่ก็ถือเป็นการสะท้อนแนวคิด Reflective Nostalgia ที่เขานำเสนอผ่านผลงานนั่นเอง

The Keynote Kate Orff The Future of Public Landscapes

Kate Orff ภูมิสถาปนิกและสถาปนิกผังเมืองจากสหรัฐอเมริกา ผู้ก่อตั้ง SCAPE มองว่าปัญหาของพื้นที่สาธารณะ สภาวะโลกร้อน และสิ่งแวดล้อมล้วนสัมพันธ์กัน เธอจึงได้นำองค์ความรู้ด้านภูมิสถาปัตยกรรมมาแก้ไขปัญหในระดับที่สร้างความเปลี่ยนแปลงให้กับเมืองได้ เช่น โครงการ Oyster-tecture ที่สามารถพลิกกระบบนิเวศและวิถีชุมชนใน New York Harbor ด้วยการใช้อยางนาจรมเป็นตัวฟื้นฟูคุณภาพน้ำตามธรรมชาติ

และนอกเหนือจากการเป็นภูมิสถาปนิกแล้ว เธอยังเป็นอาจารย์มหาวิทยาลัยโคลัมเบีย ที่คอยผลักดันโครงการด้านภูมิสถาปัตยกรรมเพื่อสิ่งแวดล้อมมากมาย เพื่อให้นักศึกษาได้วิเคราะห์ระบบนิเวศชุมชนเมือง และพร้อมที่จะเป็นกำลังสำคัญในการฟื้นฟูและอนุรักษ์พื้นที่สาธารณะในอนาคตต่อไป

ในช่วง Q&A เธอได้กล่าวถึงผลกระทบระหว่างการระบาดของ COVID-19 ไว้ที่น่าสนใจว่า เหตุการณ์นี้ทำให้ผู้คนโหยหาธรรมชาติมากขึ้น เห็นได้จากหลังการกักตัวเพื่อเฝ้าระวังโรคระบาด ที่ผู้คนในเมืองเข้าไปใช้เวลาในสวนสาธารณะมากกว่าเดิม ซึ่งเธอเรียกว่าเป็น “การอาบป่า” (Forest Bedding) เพราะพวกเขาตระหนักว่าธรรมชาติช่วยเยียวยาและป็นสุขได้อย่างแท้จริง และนี่ยังตอกย้ำความมั่นใจของเธอว่า ภูมิสถาปัตยกรรมมีบทบาทกับอนาคตของเมืองมากเพียงใด

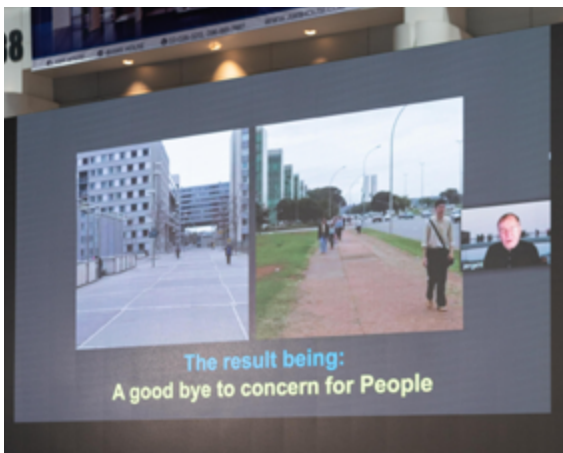

The Keynote Jan Gehl Cities of People

ปิดท้ายการเสวนาในส่วน International Keynote Speaker ของ ACT FORUM '20 Design + Built ด้วยสถาปนิกผังเมืองชื่อดังชาวเดนมาร์ก Jan Gehl หนึ่งในผู้ริเริ่มแนวคิดและแนวทางการออกแบบเมือง “เพื่อผู้คน” กับการบรรยายในหัวข้อ ‘Cities for People’

ในตอนต้นของการบรรยาย Gehl ชวนทุกคนร่วมคิดและหาคำตอบไปกับคำถามที่ว่า “จะเป็นอย่างไรถ้าสถาปัตยกรรมสามารถเปลี่ยนโลกได้” โดยประเด็นหนึ่งที่เขานำเสนอได้อย่างน่าสนใจคือ ตลอดระยะเวลากว่า 50 ปีที่ผ่านมา การออกแบบและพัฒนาเมืองนั้นมุ่งความสนใจไปที่สถาปัตยกรรมและรถยนต์ จนมองข้ามตัวแปรที่สำคัญที่สุดอย่าง “ผู้คน” ไป และทำให้เมืองที่ส่วนใหญ่เกิดขึ้นจากอิทธิพลของแนวคิดแบบ Modernism นั้นขาดสเกลที่เป็นมิตรกับผู้ใช้ การนำความสัมพันธ์ระหว่างกายภาพของเมืองกับผู้คนให้กลับมาเจอกันจึงเป็นแนวทางที่เขาพัฒนาและนำเสนอมาตลอดการทำงานตั้งแต่ช่วงทศวรรษที่ 1960

นอกจากการชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการเดิน การปั่นจักรยาน และพื้นที่สาธารณะ มากกว่าถนนและการขับรถยนต์ จากตัวอย่างผลงานออกแบบและพัฒนาเมืองที่เขาได้เข้าไปมีส่วนร่วม เช่น เมลเบิร์น นิวยอร์ก หรือมอสโก แล้ว 4 คุณลักษณะของเมืองที่เปลี่ยนไปที่ Gehl ยกมา ได้แก่ เมืองน่าอยู่ เมืองยั่งยืน เมืองสุขภาพดี และเมืองที่เป็นมิตรกับผู้สูงวัย ยังเป็นแกนความคิดสำคัญที่ช่วยตอกย้ำให้ผู้เข้าฟังทุกคนได้กลับมาคิดถึง “มิติมนุษย์” ที่เคยหายไปจากเมืองได้เป็นอย่างดีอีกด้วย แม้ในปีนี้อายุได้ 84 ปีแล้ว แต่เขายังคงไม่หยุดคิดทำงาน และเป็นแรงบันดาลใจให้กับสถาปนิกทั่วโลก

The Keynote

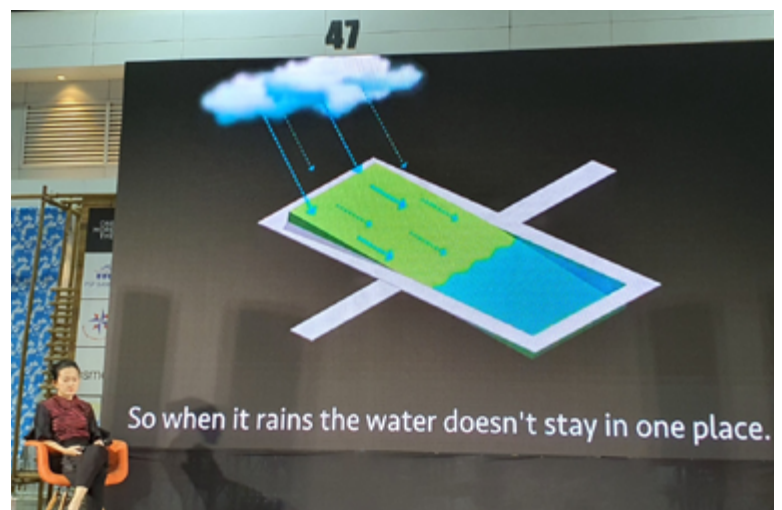
กชกร วรอาคม

ส่งต่อความสุขผ่านพื้นที่สีเขียว

อีกหนึ่งหัวข้อสัมมนาที่กล่าวถึงปัญหาระดับโลก ซึ่งก็คือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยกชกร วรอาคม ภูมิสถาปนิกผู้ก่อตั้ง Landprocess อาจารย์พิเศษมหาวิทยาลัยอาร์วาร์ด และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และนักขับเคลื่อนปัญหาสิ่งแวดล้อมที่ได้รับรางวัลระดับโลกมากมาย

ตัวอย่างผลงานที่ถูกหยิบยกมาก็คือ “อุทยานจุฬาราช 100 ปี” ที่ออกแบบให้มีความลาดเอียง ช่วยชะลอน้ำฝนก่อนระบายออกสู่สาธารณะ โดยสามารถกักเก็บน้ำฝนไว้ในพื้นที่ได้ประมาณ 3-4 ชั่วโมง หรือจะกักเก็บน้ำฝนไว้เพื่อนำน้ำกลับมาใช้ภายในอุทยานก็ได้ และผลงาน “Urban Rooftop Farm มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์” แปลงผักปลอดสารพิษบนหลังคาเขียวขนาด 7,000 ตร.ม. ที่วางตัวลดหลั่นกันเป็นนาขั้นบันได ช่วยลดแรงปะทะและการไหลบ่าของน้ำฝนจากหลังคาอาคารให้ช้าลง

กชกรให้ความเห็นว่า ถ้าหากต้องการแก้ปัญหาน้ำท่วมในเขตเมืองหนาแน่นอย่างกรุงเทพฯ แล้ว ทุกโครงการควรให้ความสำคัญกับระบบการจัดการน้ำฝน ด้วยการนำพื้นที่สูญเสียเปล่าอย่างดาดฟ้ากลับมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ทั้งสองโครงการที่ยกตัวอย่างมานี้ นอกจากจะเป็นตัวอย่างที่ดีของการแบ่งเบาภาระเมืองในการระบายน้ำแล้ว ยังทำให้เห็นถึงความสำเร็จของการแก้ปัญหาในระดับโครงสร้างเมืองร่วมกันระหว่างสถาปนิกและภูมิสถาปนิกอีกด้วย

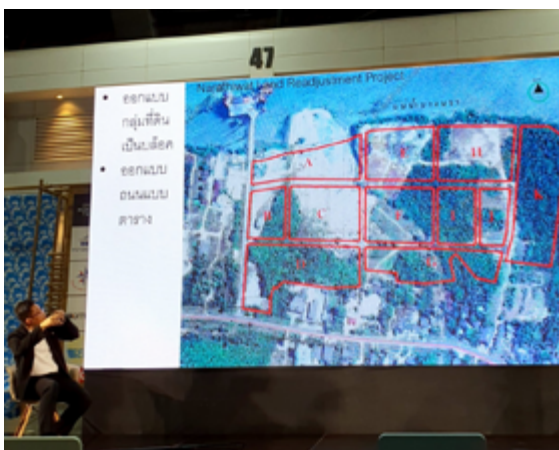

The Keynote รุตสัน โต๊ะแปเราะ สุขถ้วนหน้าพัฒนาเมือง ด้วยการจัดรูปที่ดิน

รุตสัน โต๊ะแปเราะ นักวิเคราะห์ผังเมืองชำนาญการพิเศษ สำนักงานโยธาธิการและผังเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม ได้เล่าถึงปัญหาของการพัฒนาเมืองในอดีต ที่ความเจริญทางสาธารณูปโภค ต่างๆ อาทิ ถนนสายหลัก มอบประโยชน์ให้เฉพาะคนบางกลุ่มเท่านั้น อีกทั้งยังขาดการบูรณาการ ระหว่างหน่วยงานภาครัฐด้วยกันเอง ส่งผลให้พื้นที่ส่วนเล็กน้อยในชุมชนกลายเป็นพื้นที่ ตาบอดจำนวนมาก

“การพัฒนาเมืองด้วยการจัดรูปที่ดิน” คือแนวทางการจัดการที่ดินด้วยการวางผังใหม่ พร้อมทั้งเชื่อมต่อ ที่ดินเข้ากับระบบสาธารณูปโภค ไม่ว่าจะเป็น ไฟฟ้า น้ำประปา ถนน และสวนสาธารณะ ซึ่งได้มาจากการ สละพื้นที่ประมาณ 20% จากที่ดินทุกแปลง แม้จะไม่ได้รับเงินเหมือนการเวนคืน แต่มูลค่าของที่ดิน ต่อหน่วยจะเพิ่มสูงขึ้น ยกตัวอย่างจากโครงการนำร่องพื้นที่เขตเทศบาลเมือง จังหวัดนราธิวาส ราคา ที่ดินเพิ่มสูงขึ้นจาก 2,500 บาท/ตร.ม. เป็น 5,400 บาท/ตร.ม. อีกทั้งเอื้อให้คนในชุมชนมีคุณภาพชีวิต ความเป็นอยู่ที่ดียิ่งขึ้น

สิ่งสำคัญที่สุดที่จะผลักดันให้โครงการจัดรูปที่ดินเกิดขึ้น ได้จริงก็คือ การทำให้เกิดกระบวนการมีส่วนร่วมของภาค ประชาชน โดยนักวิเคราะห์ผังเมืองและเจ้าหน้าที่ที่มีส่วน เกี่ยวข้อง จะต้องเข้าใจและเข้าถึงปัญหาของเจ้าของที่ดิน แต่ละราย เพื่อให้ได้รับการยอมรับและความร่วมมือ โดย มุ่งเน้นผลลัพธ์ที่ก่อให้เกิดประโยชน์กับทุกฝ่าย ไม่ว่าจะเป็น ภาครัฐ เอกชน และผู้คนในพื้นที่

The Keynote

ศาสตราจารย์กิตติคุณ

ดร.สุรพล วิรุฬห์รักษ์

ความรู้สถาปนิกไทยใช้ได้ตลอดชีวิต

ดร. สุรพล วิรุฬห์รักษ์ เคยทำงานทางด้านนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์ จนมีโอกาสดำรงตำแหน่งคณบดีของทั้งสองคณะนี้ รวมถึงประวัติการดำรงตำแหน่งต่างๆ มากมาย อาทิ อุปนายกราชบัณฑิตยสภา ราชบัณฑิต สาขาวิชานาฏกรรม ราชบัณฑิตยสภา นายกสภาสถาบันกัลยาณนาต นักวิจัยดีเด่นแห่งชาติสาขาปรัชญา นักวิชาการ นักวิจัย นักวิชาชีพ นักบริหาร นักบุกเบิก นักบันดาลใจ ด้านสถาปัตยกรรมศาสตร์ นิเทศศาสตร์ ศิลปกรรมศาสตร์ และนาฏยศาสตร์ ซึ่งทั้งหมดนี้จะเกิดขึ้นไม่ได้เลย หากไม่ได้เป็นนิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ในหลักสูตรการเรียนของคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มีรายวิชาที่ช่วยส่งเสริมให้เกิดความคิด ได้แก่ Sketch Design, Project Design และ Presentation ทั้ง 3 รายวิชานี้จะช่วยฝึกฝนการตั้งคำถาม การทำความเข้าใจกับโจทย์ที่ได้รับ การหาข้อมูลในทางลึก และแรงบันดาลใจในทางกว้าง เพื่อสรรสร้างหนทางในการแก้โจทย์ด้วยวิธีที่แตกต่าง

อีกหนึ่งทักษะที่ทำให้ผู้เรียนด้านสถาปัตย์กรรมทำสิ่งต่างๆ ได้มากกว่ากรอบของอาชีพก็คือ การเปลี่ยน Visualization ให้กลายเป็น Visual Reality หรือ “การคิดแล้วเห็นภาพทันที” ซึ่งในกระบวนการเปลี่ยนผ่านของสองสิ่งนี้ ต้องอาศัยความสามารถด้านการนำเสนอและความอดทนเป็นสำคัญ

และในความเป็นจริง การออกแบบไม่ได้มีเพียงบ้านหรืออาคาร แต่ยังมี การออกแบบองค์กร ออกแบบหลักสูตร ออกแบบการแสดง หรือแม้กระทั่งการออกแบบชีวิต ซึ่งประสบการณ์การทำงานที่ผ่านมาของดร.สุรพล ได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่า “ความรู้สถาปนิกไทยใช้ได้ตลอดชีวิต” จริงๆ

The Keynote

พงษ์เทพ สกุลคู พื้นที่ป็นสุข สนุก บันทึก

สำหรับพงษ์เทพ สกุลคู “การออกแบบเป็นหนทางหนึ่งในการส่งต่อความสุข” และตลอดระยะเวลากว่า 30 ปี ที่นักออกแบบผู้ก่อตั้ง August Design Consultant ผู้นี้ได้ร่วมแบ่งปัน “ความสุข” ผ่านผลงานออกแบบภายในของโรงแรม รีสอร์ท สำนักงาน บ้าน หรือแม้แต่โรงเรียน จนได้รับรางวัล Designer of the Year 2019 : Honor Awards จึงไม่น่าแปลกเลยที่การบรรยายของเขาในหัวข้อ ‘พื้นที่ป็นสุข สนุก บันทึก’ ที่ TOA Stage จะส่งต่อแรงบันดาลใจดีๆ ให้กับผู้ฟังได้อย่างท่วมท้น

บ่อยครั้งที่คนทั่วไปมักคิดว่าการออกแบบภายในเป็นเพียงการตกแต่ง แต่จากมุมมองของพงษ์เทพ นอกจากการออกแบบภายในที่ดีจะช่วยขับเคลื่อนให้พื้นที่ภายในนั้นๆ มีความน่าสนใจขึ้นแล้ว มันยังช่วยขับเคลื่อนให้งานภูมิทัศน์และสถาปัตยกรรมโดดเด่นขึ้น เกิดเป็นการทำงานร่วมกันโดยที่เราไม่รู้ตัวอีกด้วย โดยนอกจากการบอกเล่าวิธีการที่เขา “ป็นสุข” ผ่านผลงานออกแบบ เช่น Ad Lib Bangkok หรือโรงเรียนนานาชาติ VERSO พงษ์เทพยังร่วมแชร์ประสบการณ์การทำงานอื่นๆ ของเขา ที่แม้บางครั้งอาจจะไม่ได้รับผลตอบแทนเป็นเงินสด แต่ด้วยเป้าประสงค์ของงานนั้นๆ ที่ต้องการจะส่งต่อประโยชน์และความสุขให้กับผู้คน มันก็พลอยทำให้เขามีความสุขตามไปด้วย

The Keynote ฉัตรพงษ์ ชื่นฤติมล สร้างคุณค่าและความสุข จากสถาปัตยกรรมสารเลว

ฉัตรพงษ์ ชื่นฤติมล สถาปนิกผู้ก่อตั้ง CHAT architects และศิลปินศิลปินสาขาสถาปัตยกรรม ประจำปี 2563 ปิดการบรรยายสุดท้ายของ ACT Forum '20 Design+Built ที่ TOA Stage ไปอย่างน่าสนใจด้วยหัวข้อ 'สร้างคุณค่าและความสุขจากสถาปัตยกรรมสารเลว' กับการนำเสนองานวิจัยทางสถาปัตยกรรมของเขาก้าวไปถอดรูปแบบอันยุ่งเหยิงซับซ้อนของสถาปัตยกรรมที่เกิดขึ้นจากข้อจำกัดด้านพื้นที่และงบประมาณ เช่น บ้านพักคนงานก่อสร้าง บ้านในชุมชนแออัด เป็นต้น ซึ่งมักเป็นสิ่งปลูกสร้างชายขอบที่เรามองข้าม หรือที่ฉัตรพงษ์ใช้คำว่า "สถาปัตยกรรมสารเลว" (Bangkok Bastards) ก่อนที่เขาจะชี้ให้เห็นถึงคุณค่าที่ซ่อนอยู่ในสิ่งที่คุณส่วนใหญ่ไม่ให้ความสนใจเหล่านั้น

นอกจากการนำเสนอรายละเอียดของการออกแบบที่เขาค้นพบในระหว่างทางของการทำความเข้าใจสถาปัตยกรรมสารเลว ตลอดจนขั้นตอนของการศึกษาที่ขยายออกไปยังการออกแบบที่เกิดขึ้นอย่างเป็นธรรมชาติโดยไม่มีสถาปนิกในต่างจังหวัด และการถอดรหัสความซับซ้อนของพื้นที่ในสยามสแควร์และโรงภาพยนตร์ลิโด้แล้ว ฉัตรพงษ์ยังแบ่งปันวิธีการที่เขานำสิ่งที่ค้นพบจากสถาปัตยกรรมสารเลวเหล่านั้นมาประยุกต์ใช้ในผลงานอย่าง Samsen STREET Hotel ซึ่งเป็นโครงการที่สะท้อนแนวคิดจากการศึกษาของเขาออกมาเป็นรูปธรรมได้มากที่สุด รวมถึงโครงการ Hotel Labaris Khao Yai ที่ฉัตรพงษ์ออกแบบรีสอร์ทไปจากที่เราคุ้นเคยกัน ก่อนที่จะปิดท้ายในช่วง Q&A ด้วยการเล่าถึงโครงการ Southeast Asia Bastards หรือการถอดรหัสร่วมของสถาปัตยกรรมสารเลวที่กระจายตัวอยู่ทั่วภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่เขา กำลังศึกษาอยู่ ซึ่งชวนให้ผู้คนทุกคนอยากติดตามการศึกษาของเขา มากกว่าเดิมอีกด้วย

ACT Forum '20 – The Practice 5 นายกฯ กับ 'ARCHITECTURE FOR THE BETTER NORMAL' สถาปัตยกรรม เพื่อการขับเคลื่อนประเทศ

อีกหนึ่งฟอรัมสำคัญของ ACT Forum '20 เมื่อ
นายกสมาคมทั้ง 4 สมาคมสถาปนิก และนายกสภา
สถาปนิก ขึ้นเวทีเสวนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันว่า
สถาปัตยกรรม จะสร้างโลกที่ดีกว่านี้ได้อย่างไร

เริ่มต้นด้วย พล.อ.ต. ม.ล. ประจิตติ เกษมสันต์ ที่ให้ความ
ไปถึงทีมงานปีนี้ 'สถาปนิกป็นสุข' โดยเน้นย้ำว่า บางครั้ง
การให้อาจจะอยู่ในรูปแบบของการรับ นั่นคือการ "ให้โอกาส"
ผู้อื่นเป็นผู้ให้ นอกจากนั้นยังกล่าวถึงทิศทางการทำงาน
ของสภาสถาปนิกในปีหน้า ที่มุ่งเน้นการส่งเสริมให้วิชาชีพ
สถาปัตยกรรม เป็นหนึ่งในฟันเฟืองสำคัญในการพัฒนา
ประเทศหลังวิกฤต COVID-19

ถัดมาเป็นคิวของ วิวาดี พัฒนพงศ์พิบูล นายกสมาคมมัณฑนากรแห่งประเทศไทย ซึ่งเน้นย้ำเรื่อง “การตอบโจทย์” หรือการทำงานออกแบบให้เหมาะสม ครบถ้วนสมบูรณ์ในทุกมิติ ซึ่งบางครั้งอาจจำเป็นต้องลดอัตราของตนเองไปบ้าง เพื่อให้งานออกแบบที่อาจจะมีชีวิตอยู่ยืนยาวกว่าเรานั้นเป็นประโยชน์ต่อสังคมจริงๆ

ผศ.ดร. ไชศรี ภักดีสุขเจริญ นายกสมาคมสถาปนิกผังเมืองแห่งประเทศไทย แชร์ประเด็นที่น่าสนใจอยู่ 2 เรื่องใหญ่ๆ ตั้งแต่ความจำเป็นของสถาปนิกผังเมืองและปัญหาในปัจจุบันที่เรายังขาด ข้อบัญญัติท้องถิ่น (Local UD Guidelines) ที่จะเป็นข้อตกลงร่วมกันในการกำหนดความสูงของอาคารในแต่ละพื้นที่ของเมือง เพื่อไม่ให้เกิดการบดบังจุดมองสำคัญของเมือง ตลอดจนแก้ปัญหาเรื่องทัศนอุจาด

นายกท่านถัดมาคือ ชนะ สัมพลัง นายกสมาคมสถาปนิกสยามในพระบรมราชูปถัมภ์ พูดถึงประเด็นเรื่องการอนุรักษ์อาคารเก่า โดยหยิบยกเคสสำคัญๆ อย่างกรณีบ้านบอมเบย์เบอร์มา และสกลา โดยคุณชนะ เสนอว่าการอนุรักษ์นั้นต้องไม่ใช้การแซ่แข็งอาคารไว้อย่างเดิม แต่คือการหาหนทางที่การใช้งานใหม่แก่อาคาร ซึ่งจะทำให้อาคารเหล่านั้นมีที่ทางในสังคมและถูกรื้อ / อนุรักษ์ ด้วยผู้คน

นำชัย แสนสุภา นายกสมาคมภูมิสถาปนิกประเทศไทย มาในหัวข้อ ‘ภูมิสถาปัตยกรรมกับการขับเคลื่อนประเทศและการแบ่งปันความสุขสู่สังคม’ ที่เปิดเผยถึงเบื้องหลังของงานปรับปรุงภูมิทัศน์หลายๆ โปรเจกต์ว่า ไม่เพียงแต่การออกแบบที่ดีเท่านั้น การร่วมมือและความสามารถในการประสานงานระหว่างหลายๆ ภาคส่วน ก็มีความสำคัญเช่นเดียวกัน ภาพที่เราเห็นคนกายเรือคายัคในพื้นที่สีเขียวแห่งใหม่ของกรุงเทพฯ อย่างคล่องไ่องอ่างคือโครงการตัวอย่างที่เกิดขึ้นจากการร่วมมือกันของผู้คน

ACT Forum '20 - The Practice การชุบชีวิตโครงสร้างทิ้งร้างของเมือง

ผศ.ดร.นิรมล เสรีสกุล ผู้อำนวยการศูนย์ออกแบบและพัฒนาเมือง (UddC) บรรยายในหัวข้อ “การชุบชีวิตโครงสร้างทิ้งร้างของเมือง” โดยเริ่มต้นงานเสวนาด้วยการอ้างอิงถึงตัวเลขจำนวนพื้นที่สีเขียวต่อจำนวนประชากรของกรุงเทพฯ ที่กำลังมีแนวโน้มปรับตัวเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ตลอดจนปัญหาในการพัฒนาพื้นที่ทิ้งร้างในเมืองซึ่งติดปัญหามากในการติดต่อประสานงานหน่วยงานที่เป็นเจ้าของพื้นที่นั้นๆ ต่อเนื่องไปจนถึงโครงการ “สวนลอยฟ้าเจ้าพระยา” หนึ่งในโมเดลสำคัญในการทำงานพัฒนาพื้นที่สีเขียวร่วมกับหลายๆ ฝ่าย

สิ่งที่ควรคำนึงถึงในการพัฒนาเมืองในทัศนะของ ผศ.ดร.นิรมล เสรีสกุล คือการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม นั่นคือการสร้างพื้นที่ที่เปิดให้ user หลักของโครงการได้มีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางการพัฒนาตั้งแต่ต้นซึ่งจะนำมาสู่ความรู้สึกเป็นเจ้าของในท้ายที่สุด อีกประเด็นหนึ่งคือการเชื่อมโยงโครงข่ายเมืองให้เกิดทางสัญจรที่เข้าถึงทุกพื้นที่ โครงการ “เมืองเดินได้ เมืองเดินดี” คือกลยุทธ์ที่สำคัญในการพัฒนาเมืองในทุกๆ มิติ ทั้งในแง่ความสวยงาม ความปลอดภัย ไปจนถึงการพัฒนาเศรษฐกิจของเมือง และกระจายรายได้ไปยังผู้ประกอบการรายย่อย

ACT Forum '20 – The Practice - ชาญณรงค์ แก่นทอง พื้นฐานความรู้ด้านสถาปัตยกรรม สำหรับการขอใบอนุญาตภาคีพิเศษ

ที่มาที่ไปของใบอนุญาตประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมระดับภาคีพิเศษ คือการเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีคุณวุฒิหรือประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพสถาปัตยกรรมต่างๆ เช่น ผู้ประกอบการงานก่อนที่มีกฎกระทรวงบังคับการควบคุมวิชาชีพ 4 สาขา ผู้ช่วยสถาปนิก เจ้าพนักงานท้องถิ่น ผู้มีความรู้ความสามารถดีเด่นเป็นพิเศษ ฯลฯ สามารถปฏิบัติงานตามความสามารถที่มีได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย

ขั้นตอนการขอรับใบอนุญาตฯ ระดับภาคีสถาปนิกพิเศษ ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องมีประสบการณ์เกี่ยวข้องกับวิชาชีพอย่างน้อย 2-9 ปี ขึ้นอยู่กับระดับวุฒิการศึกษา และเป็นสมาชิกของสภาสถาปนิกประเภทวิสามัญ จึงจะมีสิทธิ์ในการเข้าทดสอบความรู้ด้วยวิธีการสัมภาษณ์และ/หรือการสอบข้อเขียน

ข้อบังคับสภาสถาปนิกว่าด้วยคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมแต่ละระดับฯ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2561 ได้มีการเพิ่มคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาตฯ ระดับภาคีสถาปนิกพิเศษอีกหนึ่งประเภท คือ "(ค) ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับสถาปัตยกรรมที่มีความรู้ความชำนาญและประสบการณ์ในงานด้านนั้นๆ เฉพาะงานชนิดหนึ่งชนิดใด ตามที่ระเบียบคณะกรรมการสภาสถาปนิกกำหนด" ในส่วนของขอบเขตงาน ลักษณะงาน จะระบุไว้อย่างชัดเจนในใบอนุญาตฯ และแตกต่างกันไปตามทักษะความสามารถของผู้ได้รับใบอนุญาตฯ โดยประเด็นนี้ได้นำเสนอในที่ประชุมใหญ่สภาสถาปนิก เพื่อให้สมาชิกพิจารณาความเห็นชอบต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการออกใบอนุญาตฯ ระดับภาคีสถาปนิกพิเศษ คือการทำให้ผู้ใช้บริการได้รับงานสถาปัตยกรรมที่มีคุณภาพ ถูกต้องตามมาตรฐานการประกอบวิชาชีพ และเข้าถึงบริการทั้งในระดับภูมิภาคและท้องถิ่นได้อย่างทั่วถึง

คุณปรีดี บุรณศิริ
อดีตนายกสภาสถาปนิก
คุณนิริ สถาปิตานนท์
อดีตนเลขาธิการสภาสถาปนิก

หนึ่งในความสำเร็จของสภาสถาปนิกตลอดระยะเวลา 20 ปีที่ผ่านมา ก็คือ การมีรากฐานขององค์กรที่แข็งแกร่งและมั่นคง ซึ่งตั้งต้นมาจากพยายามและความทุ่มเทของคณะกรรมการสภาสถาปนิกชุดแรก ย้อนเรื่องราวจุดเริ่มต้นความสำเร็จของสภาสถาปนิก ผ่านบทสัมภาษณ์จาก คุณปรีดี บุรณศิริ นายกสภาสถาปนิกวาระแรก (พ.ศ. 2543-2546) และ คุณนิริ สถาปิตานนท์ เลขาธิการสภาสถาปนิกในช่วงเวลาหนึ่งปีครั้งแรก (ช่วงหลัง ว่าที่ร้อยตรี บุญจง สนธิทิม รับตำแหน่งเลขาธิการแทน)

การเข้ามามีส่วนร่วมครั้งแรกในสภาสถาปนิก

ปรีดี บุรณศิริ : ผมสมัครรับเลือกตั้งเป็นกรรมการสภาสถาปนิก และได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการให้ดำรงตำแหน่งนายกสภาสถาปนิกในช่วงเวลา 3 ปีแรกของการก่อตั้ง ในตอนนั้นมีเพียงพื้นที่สำนักงานย่านวิสุทธิกษัตริย์ที่กระทรวงมหาดไทยให้ยืมใช้ ไม่มีงบประมาณ อาคารสถานที่อันเป็นกิจจะลักษณะ อุปกรณ์ประกอบการทำงาน และที่สำคัญคือบุคลากร ซึ่งตำแหน่งสำคัญที่ต้องมีให้ได้ก็คือ เลขานุการ ผมแต่งตั้งคุณนิธิ สถาปิตานนท์ เข้ามาช่วยดูแลสิ่งที่ยังไม่มี ให้กลายเป็นมีให้ได้

นิธิ สถาปิตานนท์ : สภาสถาปนิกถือว่าเป็นสิ่งใหม่ของวงการสถาปนิก เพราะจุดมุ่งหมายของการตั้งสภาสถาปนิกขึ้นมาก็เพื่อให้พวกเราปกครองกันเอง มีเป้าหมายที่จะเป็นองค์กรอิสระ จากก่อนหน้านี้ที่กระทรวงมหาดไทยทำหน้าที่จัดสอบเพื่อออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเท่านั้น ไม่เคยออกกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือมีปฏิสัมพันธ์กับสถาปนิกในทางอื่นอีกเลย

การเริ่มต้นทำงานของสภาสถาปนิกที่เริ่มจากศูนย์อย่างแท้จริงนี้ ทำให้คณะกรรมการต้องของบประมาณจากกระทรวงมหาดไทย ควบคู่กับการพยายามเพิ่มช่องทางในการหารายได้จากการสมัครสมาชิก การจัดสอบ และการออกใบอนุญาตฯ ทั้งรูปแบบบุคคลและนิติบุคคล ซึ่งถือว่าประสบความสำเร็จและช่วยให้สามารถดำเนินงานส่วนอื่นๆ ได้อย่างราบรื่นมากยิ่งขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการร่างข้อบังคับ หรือการจัดทำจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ

บรรยากาศการทำงานร่วมกันกับ 4 สาขาวิชาชีพ

สภาสถาปนิกเป็นองค์กรเกิดใหม่ที่มีความรับผิดชอบครอบคลุมถึง 4 สาขาวิชาชีพ ซึ่งในความเป็นจริงแล้ว ความตั้งใจเดิมอยู่ที่การควบคุมดูแลเฉพาะสาขาสถาปัตยกรรมหลักเท่านั้น แต่เมื่อกฎหมายเข้าถึงสภานิติบัญญัติกลับได้รับผลตอบแทนว่า ไม่สามารถออกกฎหมายได้ เนื่องจากมีผลครอบคลุมคนกลุ่มน้อยเกินไป นี่เรียกได้ว่าเป็นจุดเปลี่ยนสำคัญที่ทำให้สภาสถาปนิกจำเป็นต้องควบคุม 4 สาขาวิชาชีพ เพื่อเพิ่มจำนวนสมาชิกให้สูงขึ้น

ปรีดี บุรณศิริ : อย่างหนึ่งที่ทำให้สาขาสถาปัตยกรรมหลักสามารถดึงคนเข้ามาได้เร็ว ก็คือเรามีสมาคมสถาปนิกสยาม ในพระบรมราชูปถัมภ์ ซึ่งรวบรวมสมาชิกที่เป็นสถาปนิกไว้เป็นกิจจะลักษณะพอสมควรอยู่แล้ว จึงสามารถประสานงานผ่านสมาคมสถาปนิกสยามฯ ซึ่งก็ได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี

นิธิ สถาปิตานนท์ : ในตอนนั้นสาขาอื่นก็ยังสับสน ไม่ทราบว่าในสาขาตัวเองมีสมาชิกกี่คน เพราะยังไม่มีสมาคมวิชาชีพด้วยซ้ำ หลายคนก็ไม่ได้จำกัดความตัวเองอยู่ในสาขา อย่างนักจัดสวนที่ยังไม่กล้าเรียกตัวเองว่าเป็นภูมิสถาปนิก แล้วไม่แน่ใจนักว่าตัวเองจะต้องมีใบประกอบวิชาชีพหรือไม่ ต้องอยู่ภายใต้กฎหมายควบคุมนี้ด้วยหรือไม่

เสียงตอบรับจากสมาชิกและคนทั่วไป ถึงบทบาทหน้าที่ของสภาสถาปนิก

ในสหรัฐอเมริกา การจัดสอบและออกใบอนุญาตฯ จะดำเนินการโดยสมาคมสถาปนิกอเมริกัน (American Institute of Architects หรือ AIA) ไม่มีความเกี่ยวข้องกับสภาสถาปนิก ถือเป็นความแตกต่างกับการประกอบวิชาชีพสถาปนิกในประเทศไทย และสร้างความสับสนระหว่างบทบาทหน้าที่ของสภาสถาปนิกกับสมาคมสถาปนิกสยามฯ ซึ่งทางสภาสถาปนิกได้ดำเนินการประชาสัมพันธ์ และสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องให้กับผู้ร่วมวิชาชีพและบุคคลทั่วไปอย่างสม่ำเสมอ

ปรีดี บุรณศิริ : คนทั่วไปก็ยังไม่มีความเข้าใจดีนักถึงบทบาทหน้าที่ของสภาสถาปนิก รวมไปถึงขอบเขตการทำงานของสถาปนิก ซึ่งก็เป็นไปตามแต่ละสำนักงานที่จะทำความเข้าใจกับลูกค้าของตนเองอย่างไร เรื่องสำคัญที่สภาสถาปนิกได้ทำก็คือการออกข้อบังคับ เทียบเท่ากับเป็นแนวทางการทำงานของสถาปนิกให้มีกติกามากขึ้น และทางลูกค้าเองก็รับทราบตรงกันด้วยว่าสถาปนิกต้องทำงานตรงตามแนวทางที่กำหนดไว้

นิริ สถาปิตานนท์ : ในตอนแรกสมาชิกยังไม่ทราบและไม่เข้าใจถึงบทบาทหน้าที่ของสภาสถาปนิก เราจึงต้องพยายามให้ความรู้กับสถาปนิกทุกสาขา ว่าสภาสถาปนิกคืออะไร ทำหน้าที่อะไร พร้อมกับจัดสัมมนาอบรมเพื่อให้ความรู้สมาชิกอย่างต่อเนื่อง โดยมุ่งเน้นว่าทุกคนมีส่วนร่วมในการพัฒนาวิชาชีพให้ดีขึ้นกว่าเดิมได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสาขาอื่นนอกเหนือจากสาขาสถาปัตยกรรมหลัก ซึ่งต้องทำความเข้าใจกับสมาชิกกลุ่มนี้มากเป็นพิเศษ เพราะก่อนหน้านี้สามารถทำงานได้อย่างอิสระ

ความสำเร็จของสภาสถาปนิกจากมุมมอง ของทั้ง 2 ท่าน

ปรีดี บุรณศิริ : การร่างระเบียบข้อบังคับและกฎเกณฑ์ต่างๆ อันที่สำคัญที่สุดก็คือ ข้อบังคับสภาสถาปนิก ว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพสถาปัตยกรรม ซึ่งเราทำเสร็จได้ในปี พ.ศ. 2545

นิริ สถาปิตานนท์ : สภาสถาปนิกไปไกลกว่าที่ผมคิดไว้ และทำให้หลายๆ สาขาวิชาชีพรับรู้ได้ว่าสภาสถาปนิกนั้นมีความสำคัญ ที่ทุกคนจะต้องมาเป็นสมาชิก มาขอใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ ซึ่งนี่เท่ากับเป็นการยอมรับระบบที่สภาสถาปนิกวางไว้ หรือแม้แต่ทางราชการก็ยอมรับในบทบาทหน้าที่ของสภาสถาปนิก เห็นได้จากการเข้ามาขอคำปรึกษาเมื่อต้องการข้อมูลหรือทำโครงการขนาดใหญ่ ผมหวังว่าเราจะเป็นองค์กรอิสระได้อย่างเต็มตัว และสามารถเดินได้ด้วยตัวเองอย่างแข็งแกร่ง

ผมได้รับมอบหมาย จากคณะกรรมการให้ดำรงตำแหน่งนายกสภาสถาปนิกในช่วงเวลา 3 ปีแรกของการก่อตั้ง ในตอนนั้นมีเพียงพื้นที่สำนักงานย่านวิสุทธิกษัตริย์ที่กระทรวงมหาดไทยให้ยืมใช้ ไม่มีสำนักงานเป็นกิจจะลักษณะ ไม่มีอุปกรณ์การทำงาน ซึ่งตำแหน่งสำคัญที่ต้องมีให้ได้ก็คือ เลขาธิการ ผมแต่งตั้งคุณนิริ สถาปิตานนท์ เข้ามาช่วยดูแลสิ่งที่ยังไม่มี ให้กลายเป็นมีให้ได้

บทบาทสำคัญของผู้ประกอบการวิชาชีพสถาปัตยกรรมที่มีต่อสังคมในยุคปัจจุบัน

ปรีดี บุรณศิริ : ในจิตของมนุษย์มีคุณธรรมความรับผิดชอบชั่วดี หรือ Noble Obligation (Noblesse Oblige) อยู่ไม่มากนักน้อย ถ้าคุณเห็นคนพิการพยายามจะข้ามถนน การให้ความช่วยเหลือโดยไม่ต้องรอการร้องขอคือสิ่งพึงกระทำ เป็นความโอบอ้อมอารีไม่ว่ากับสัตว์หรือมนุษย์ จรรยาบรรณวิชาชีพสถาปนิกคือ Noble Obligation อันสถาปนิกพึงมีต่อธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ต่อสาธารณะ ต่อวิชาชีพ ต่อเพื่อนร่วมวิชาชีพ ต่อผู้ว่าจ้าง

นิริ สถาปิตานนท์ : เวลาไปสอนตามสถาบันต่างๆ นักศึกษามักสงสัยว่าจรรยาบรรณคืออะไร แล้วทำไมต้องปฏิบัติตามด้วย สำคัญขนาดนั้นเชียวหรือ อย่างเรื่องการรับค่าคอมมิชชั่นจากการสเปคแบบหรือจากผู้รับเหมาถือเป็นเรื่องผิดอย่างมาก รวมไปถึงความรับผิดชอบในสิ่งที่ตัวเองทำไป เวลาออกแบบอาคารสักหลังห้ามคิดแค่ที่เราสร้างสถาปัตยกรรมบนที่แห่งนี้เสร็จแล้วก็จบกัน แต่ต้องคิดถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับชุมชน เมือง และสิ่งแวดล้อม เหล่านี้คือเรื่องของจรรยาบรรณที่สมาชิกทุกคนต้องคำนึงถึง ว่าสิ่งที่ตนเองทำมีผลกระทบต่อสังคมมากน้อยแค่ไหน ผมต้องอธิบายให้เข้าใจ เพราะจรรยาบรรณคือหัวใจ เกียรติ และศักดิ์ศรีของการเป็นสถาปนิก

ชนะ สัมพลัง

นายกสมาคมสถาปนิกสยาม
ในพระบรมราชูปถัมภ์

**ACT: วิสัยทัศน์ของสมาคมสถาปนิกสยาม
ในพระบรมราชูปถัมภ์ ในวาระของคุณชนะ
เป็นอย่างไร และนอกจากการดำเนินงาน
ในภาพใหญ่แล้ว มีประเด็นใดที่ในตอนนี้ทาง
สมาคมฯ กำลังให้ความสนใจและพยายาม
ผลักดันให้เกิดขึ้นอย่างเร่งด่วนบ้างหรือเปล่า**

ชนะ สัมพลัง: ขอเล่าในส่วนของเรื่องเร่งด่วน
ที่ทางสมาคมฯ กำลังผลักดันก่อนนะครับ แน่นอน
ว่าในตอนนี้ทางสมาคมฯ ได้เริ่มดำเนินการตาม
วิสัยทัศน์ไปบ้างแล้ว แต่ขณะเดียวกันก็มีเรื่อง
อื่นๆ ที่เร่งด่วนมากกว่าเข้ามาด้วย เช่น เรื่อง
ของ COVID-19 หรือเรื่องของการเตรียมสมาชิก
ให้มีอาวุธพร้อมที่จะสู้กับสภาวะเศรษฐกิจใหม่

รวมไปถึงเรื่องของการอนุรักษ์และรักษามรดก
ทางวัฒนธรรม ประเด็นเหล่านี้เป็นเรื่องที่ค่อนข้าง
ใหม่และเร่งด่วนที่เราต้องจัดการก่อน ซึ่งส่วนหนึ่ง
เราก็ได้เริ่มดำเนินการไปแล้ว อย่างการทำให้เกิด
การรักษามรดกทางวัฒนธรรมที่เป็นระบบระเบียบ
มากขึ้น นอกจากนี้ ก็มีเรื่องของการทำให้สมาชิก
ทุกคนสามารถเข้าถึงงานราชการได้มากขึ้น ซึ่ง
เราก็มีการจัดบรรยายให้ความรู้ว่าเขาจะรับรู้
ข้อมูลข่าวสารได้อย่างไร บอกวิธีการ รวมถึง
เข้าไปมีส่วนร่วมกับหน่วยงานบางหน่วยงานที่
ทำให้เกิดการเปิดกว้างทางการประกวดแบบ
เหล่านี้เป็นสิ่งที่สมาคมฯ ทำเต็มเข้ามาชานาน
ไปกับสิ่งที่เป็ยวิสัยทัศน์หลัก

ACT: วิสัยทัศน์หลักของสมาคมฯ ในตอนนี้ ประกอบด้วยประเด็นใดบ้าง

ชน: สัมพล: ตอนนี้วิสัยทัศน์หลักของสมาคมฯ ประกอบด้วย 4 ข้อด้วยกัน ข้อแรก คือการทำให้รางวัลสถาปัตยกรรมดีเด่นของสมาคมฯ เป็นที่รู้จักในระดับนานาชาติ พอเราพูดถึงรางวัลสถาปัตยกรรม เราก็จะมีความชื่นชมและภูมิใจเป็นของตนเอง แต่หากเป็นในมุมมองของชาวต่างชาติ เขายังไม่ค่อยได้รับรู้เท่าไร คือคุณค่าของรางวัลนั้นมีอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นตอนนี้เราเลยจะต้องจัดการเรื่องของสื่อและการประชาสัมพันธ์ว่าจะทำอย่างไรเราจึงจะสามารถช่วยให้สมาชิกได้ไปปรากฏอยู่บนเวทีโลกได้ ซึ่งในส่วนนี้สมาคมฯ ก็จะช่วยผลักดัน ที่ผ่านมาเราให้รางวัลแล้วก็จบกันไป ไม่ได้ต่อยอดหรือผลักดันไปเวทีอื่นๆ ในโลก ขณะที่รางวัลอื่นจะมีการบอกชัดเจนว่าเมื่อได้รางวัลแล้วผลงานจะไปปรากฏอยู่ที่ใดบ้าง รวมถึงสมาคมฯ ก็ยังมีความคิดว่าถ้ารางวัลนี้จะมีการมอบให้กับสถาปนิกจากประเทศรอบข้าง ก็จะกลายเป็นอีกส่วนหนึ่งของการประชาสัมพันธ์ไปในตัว หรือแม้แต่การที่สมาคมฯ กำลังจะมีวารสารอาษาใหม่ในปี 2021 ซึ่งอาจจะเกิดการร่วมมือกับนิตยสารอื่นๆ ในโลก และกลายเป็นอีกช่องทางหนึ่งของการประชาสัมพันธ์ด้วย

สมาคมฯ จะต้องจัดการเรื่องของสื่อและการประชาสัมพันธ์ว่าจะทำอย่างไรจึงจะสามารถช่วยให้สมาชิกได้ไปปรากฏอยู่บนเวทีโลกได้

ข้อสอง คือการทำให้วิชาชีพของเรานั้นไม่ได้โฟกัสอยู่กับแค่นักออกแบบ เพราะเรายังมีสถาปนิกที่ทำงานอยู่ในสาขาวิชาชีพอื่นๆ อีกมาก ซึ่งเป็นความโชคดีที่ในตอนนี้ทางสมาคมฯ ได้มีการทำ MOU ร่วมกับ Thai Obayashi คือสมมติใครอยากเรียนรู้เรื่องการตรวจเช็คก่อสร้าง ก็จะสามารถไปเรียนรู้กับหน่วยงานที่เกิดขึ้นจากการทำ MOU นี้ได้ ซึ่งผมคิดว่าเป็นสิ่งที่ดีทีเดียว เรามีสถาปนิกหลายพันคนที่ทำงานอยู่หน้าไซต์ และทำหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการอาคาร ซึ่งพวกเขาเหล่านี้เขาก็จะได้ความรู้เพิ่มขึ้นด้วย

ข้อสาม เป็นเรื่องขององค์ความรู้ หรือคือการติดต่ออาจารย์กับทุกคนในทุกๆ เรื่อง ซึ่งตอนนี้สถาบันสถาปนิกสยาม (ISA) ก็ได้เริ่มทำไปแล้ว ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการออกแบบ การบริหารจัดการการเงิน หรือแม้แต่กฎหมาย จริงๆ มันแค่ขาดตอนการสัมมนาเหล่านั้นไป ซึ่งตอนนี้เราก็พยายามที่จะทำในภาวะที่เราพอจะทำได้ ซึ่งเราพบว่านอกจากเรื่องของแรงบันดาลใจหรือแนวความคิดในการออกแบบแล้ว องค์ความรู้ในเรื่องของการติดตั้งกระจก การติดตั้งสระว่ายน้ำ ก็เป็นสิ่งที่มีคนอยากฟังเช่นกัน ซึ่งเราคิดว่าเป็นองค์ความรู้ที่สถาปนิกทุกคนก็สามารถจะนำไปใช้ในงานของเขาได้ อย่างเมื่อช่วงเดือนพฤศจิกายนที่ผ่านมา สมาคมฯ จัดโครงการสัมมนาพิเศษหัวข้อ “สัญญาจ้างออกแบบมาตรฐาน” (Standard Design Contract) ซึ่งมีประเด็นเกี่ยวกับกฎหมายของการเขียน proposal ด้วย ปรากฏว่าไม่ใช่แค่สถาปนิกที่เป็นนักออกแบบที่มา แต่บริษัทที่มีสถาปนิกดูแลเรื่องของสัญญาว่าจ้างเขาก็ส่งสถาปนิกของเขาไปด้วย เพื่อที่จะดูว่าสถาปนิกจะเปลี่ยน proposal เป็นรูปแบบไหน ทางเขาเองจะได้ประโยชน์หรือเสียเปรียบอย่างไร หรือจะเข้าใจมันอย่างถ่องแท้หรือเปล่า ซึ่งนี่ทำให้เห็นว่าการขององค์ความรู้มันขยายกว้างออกไปมากขึ้นเรื่อยๆ

สำหรับข้อสุดท้าย คือการปรับโครงสร้างของสมาคมฯ ให้มีความชัดเจนขึ้น มีระบบระเบียบในการคิด และมีวินัยในการใช้จ่าย หรือก็คือ เป็นการบริหารสมาคมฯ ที่ไม่ใช่ว่าเอาตามใจนายก ซึ่งตรงนี้ผมคิดว่าน่าจะมีวิธีคิดหรือกรอบอะไรบางอย่างที่จะทำให้การทำงานของเรานั้น โปร่งใส รวดเร็ว เป็นระบบ และทำให้ทุกอย่างมีประสิทธิภาพ

ACT: ในแง่บทบาทของสถาบันกับสังคม คิดว่าวิชาชีพสถาปัตยกรรมมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศได้อย่างไรบ้าง จากมุมมองของนายกสมาคมฯ

ชน: สัมพล: ถ้าในเรื่องของสังคม สมาคมฯ น่าจะต้องเป็นคนที่ให้ข้อมูลที่ถูกต้องที่สุด คือ บางครั้งมันก็จะมีความข้อขัดแย้งกัน บ้างในประเด็นต่างๆ สมาคมฯ ควรจะเป็นองค์กร

สุดท้ายที่วิเคราะห์ทุกอย่างแล้วเล่าให้สังคมฟัง อันนี้คือหน้าที่หลักๆ ยกตัวอย่างเช่น กรณีของ บ้านบอมเบย์เบอร์มาที่เป็นข่าว ซึ่งก็มีข้อมูลออกมาหลายอย่าง เราก็ไม่รู้ว่าข้อมูลไหนถูกหรือผิด หรือลักษณะของการจัดการควรจะเป็นอย่างไร ซึ่งในประเด็นนี้ วิธีการของสมาคมฯ คือการ ถอยหลังออกมาสักหน่อย แล้วหาข้อมูลก่อน ซึ่งเราก็จะพบว่าบางข้อมูลนั้นเป็นข้อมูลที่ไม่ถูกต้อง แล้วเราจึงสื่อสารข้อมูลที่ถูกต้องของเรื่องราว นั้นๆ ออกไปแทน ในแง่นี้ทำให้สมาคมฯ เป็น ตัวกลางที่คอยไปประสานกับหลายๆ ภาคส่วน เพราะเราน่าจะเป็นองค์กรที่สามารถเชื่อมต่อ ได้ทั้งภาครัฐ เอกชน ชุมชน และผู้เชี่ยวชาญ ที่สุดแล้ว ซึ่งหากเราในฐานะคนกลางสามารถ ทำให้ทุกคนไม่พุดไปคนละทาง มีความสามัคคีกัน ผมคิดว่านี่คือเรื่องที่ดีที่สมาคมฯ สามารถจะ ช่วยสนับสนุนสังคมได้

ผมต้องการปรับโครงสร้างของสมาคมฯ ให้มีความชัดเจนขึ้น มีระบบระเบียบในการคิด และมีวินัยในการใช้จ่าย หรือก็คือ เป็นการบริหารสมาคมฯ ที่ไม่ใช่ว่าเอาตามใจนายก ซึ่งผมคิดว่า น่าจะมีวิธีคิดหรือกรอบ อะไรบางอย่างที่จะทำให้การทำงานของเรานั้น โปร่งใส รวดเร็ว เป็นระบบ และทำให้ทุกอย่างมีประสิทธิภาพ

ABOUT US

สภาสถาปนิก

Architect Council of Thailand

สภาสถาปนิกเป็นองค์กรควบคุมวิชาชีพสถาปัตยกรรมที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. 2543 มีหน้าที่และบทบาทในการเผยแพร่และให้บริการด้านวิชาการต่างๆ แก่ประชาชนและองค์กรอื่นที่เกี่ยวข้องกับวิทยาการและเทคโนโลยีทางสถาปัตยกรรม ได้ดำเนินงานภายใต้การบริหารของคณะกรรมการ สภาสถาปนิกซึ่งมาจากการเลือกตั้ง 15 ท่าน และแต่งตั้งจากกระทรวงมหาดไทย 5 ท่าน มีวาระชุดละ 3 ปี มีนายกสภาสถาปนิกเป็นผู้บริหารสูงสุดภายใต้การกำกับของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยในฐานะประธานายกพิเศษแห่งสภาสถาปนิกและมีอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

สภาสถาปนิกมีอำนาจหน้าที่รับรองหลักสูตรการศึกษา รับรองความรู้ความชำนาญ เพื่อออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมให้แก่สถาปนิกสาขาวิชาชีพ 4 สาขา รับรองหลักสูตรการศึกษารับรองความรู้ความชำนาญ เพื่อออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ สภาสถาปนิกมีการบริหารงานภายในองค์กร แต่มิได้ยุ่งเกี่ยวกับสถาบันการศึกษา การเรียนการสอน และหลักสูตรที่เกี่ยวข้อง ในลักษณะเลือกปฏิบัติหรือก้าวก่ายสถาบันการศึกษา ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 40 และ พ.ร.บ.การอุดมศึกษา พ.ศ. 2562 มาตรา 16

วิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมประกอบด้วย 4 สาขาวิชาชีพ คือ สาขาสถาปัตยกรรมหลัก สาขาสถาปัตยกรรมผังเมือง สาขาภูมิสถาปัตยกรรม สาขาสถาปัตยกรรมภายในและมัณฑนศิลป์

AC+ SHOP

SPECIAL PRODUCTS

พบกับสินค้า LIMITED EDITION
จากสหภาพนิกร ได้ที่ act.or.th
หรือติดต่อ Tel: 02 318 2112
Line: @act2543

อนุกรรมการประชาสัมพันธ์

ดวงขวัญ จารุดุล
ที่ปรึกษา

พล.อ.ต. ม.ล. ประกิตติ เกษมสันต์
ที่ปรึกษา

เมธินี สุวรรณะบุญย์
ประธานอนุกรรมการ

แทนศร พรปัญญาภัทร
อนุกรรมการและเลขานุการ

นาวาตรี ธเนศวร์ วงศ์รัษฎญกรณ
อนุกรรมการ

ธนวัฒน์ สุขัคคานนท์
อนุกรรมการ

สัจจพงศ์ เล็กอุทัย
อนุกรรมการ

เยาวลักษณ์ ไตรสุรัตน์
อนุกรรมการ

คณะกรรมการกำกับสื่อประชาสัมพันธ์

นาวาตรี ธเนศวร์ วงศ์รัษฎญกรณ
ที่ปรึกษา

สัจจพงศ์ เล็กอุทัย
ประธานอนุกรรมการ

แทนศร พรปัญญาภัทร
อนุกรรมการ

สุพัตรา เพชร
อนุกรรมการ

เจ้าหน้าที่สภาสถาปนิก

จตุบดี จันทร์รางศุ
เจ้าหน้าที่อาวุโสฝ่ายสนับสนุน

ลูกปัด ปันมา
เจ้าหน้าที่ฝ่ายสนับสนุน

ขอขอบคุณ

พล.อ.ต. ม.ล. ประกิตติ เกษมสันต์
อนุกรรมการ

ปรีดี บุณศิริ
อดีตนายกสภาสถาปนิก

นิธิ สถาปิตานนท์
อดีตเลขาธิการสภาสถาปนิก

ชนะ สัมพลัง
นายกสมาคมสถาปนิกสยาม
ในพระบรมราชูปถัมภ์

คณะกรรมการวารสารสภาสถาปนิก

กองบรรณาธิการ
กวิน รงค์กรรภิรมย์
นภัทร จาจิตรบุตร
ปภพ เกิดทรัพย์

ศิลปกรรม
วสวัตต์ เดชาภิรมย์
ปิติกทร ทับทิม

ติดต่อประสานงาน
กมลทิพย์ กิมอารีย์

สภาสถาปนิก

เลขที่ 12 ถนนพระราม 9 ซอย 36
แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ
กรุงเทพฯ 10240
โทร: 02 318 2112
แฟกซ์: 02 318 2131-2
อีเมล: office@act.or.th